LĒMUMS

par prasības nodrošināšanu

Valmierā /Datums A/

Vidzemes rajona tiesas tiesnese Evita Kaužēna izskatīja prasītāja /Organizācija A/ pieteikumu par prasības nodrošināšanu civillietā Nr.C71188425 */Organizācija A/ prasībā pret /Persona A/ par rokasnaudas divkāršā apmērā piedziņu.*

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājs /Organizācija A/ (turpmāk – prasītājs) cēlis tiesā prasību pret atbildētāju /Persona A/ (turpmāk – atbildētāja) par rokasnaudas piedziņu divkāršā apmērā.

[1.1] Prasības pieteikumā lūgts piedzīt no atbildētājas rokasnaudu 40 000 EUR apmērā un visus prasītāja tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītājam tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanas līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

[1.2] Prasības pieteikumā norādīts, ka /Datums B/ puses noslēgušas rokasnaudas līgumu Nr.RN-2024 04-1 par to, ka starp atbildētāju un prasītāju tiks noslēgts cirsmas pirkuma līgums. Saskaņā ar rokasnaudas līguma 1.punktu atbildētāja apsolījusi prasītājam pārdot kokus uz celma, visu izciršanai paredzēto apjomu visā platībā, par kuru Valsts meža dienests izsniegs apliecinājumu koku ciršanai atbildētājai piederošajā nekustamā īpašuma /Adrese A/, zemes vienībā ar kadastra apzīmējumu /Adrese B/, par ko puses vienojušās slēgt atsevišķu cirsmas pirkuma līgumu.

/Datums C/ prasītājs pārskaitījis uz atbildētājas bankas kontu nolīgto rokasnaudu 20 000 EUR.

Līguma 6.3.punktā atbildētāja apņēmusies veikt visu iespējamo ciršanas apliecinājumu saņemšanu līdz /Datums D/, bet šīs savas saistības atbildētāja neesot izpildījusi. Saskaņā ar rokasnaudas līguma 7.punktu atbildētāja apņēmusies septiņu mēnešu laikā no līguma parakstīšanas dienas nodrošināt meža apsaimniekošanas plāna izgatavošanu, izņemt ciršanas apliecinājumus un noslēgt ar prasītāju cirsmas pirkuma līgumu. Arī šīs saistības neesot izpildītas.

Noslēdzot rokasnaudas līgumu, puses vienojušās par visiem būtiskajiem cirsmas pirkuma līguma nosacījumiem un sekām, kas var iestāties ja rokasnaudas līgums netiek izpildīts vai kāda no pusēm no tā atkāpjas. Atbilstoši rokasnaudas līguma 10.punktam, tā kā atbildētāja kā rokasnaudas saņēmēja nav izpildījusi ar līgumu uzņemtās saistības, prasītājs kā rokasnaudas devējs pieņēmis lēmumu celt prasību tiesā par atbildētājai samaksātās rokasnaudas piedziņu divkāršā – 40 000 EUR – apmērā. Atbildētāja esot vainojama līguma neizpildīšanā, jo laikā no /Datums B/ līdz /Datums D/ nav izņēmusi ciršanas apliecinājumus, bez kuriem nav noslēdzams cirsmas pirkuma līgums.

Prasītāja ieskatā, atbildētāja nemaz neesot centusies pildīt rokasnaudas līgumu un rīkojusies negodprātīgi, lai ilgstoši rīkotos ar prasītājas finanšu līdzekļiem un mainītu līguma nosacījumus, ko apstiprinot atbildētājas atsūtītais Vienošanās Nr.2 projekts par grozījumiem rokasnaudas līgumā.

[1.3] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasība pamatota ar Civillikuma 1587.pantu, 1725. – 1731.pantu, 1770., 1771., 1772. un 1779.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu, 26.panta pirmo daļu 43., 127., 128., 129.,130., 137. un 138.pantu.

[2] Prasības pieteikumā iekļauts pieteikums par prasības nodrošināšanu.

[2.1] Pieteikumā lūgts nodrošināt prasību, ierakstot nekustamajam īpašumam /Adrese A/, kadastra numurs /Adrese C/, atvērtajā /ZG nodalījums/ ķīlas tiesības atzīmi prasības summas 40 000 EUR apmērā uz atbildētājai piederošo šī īpašuma 1/2 domājamo daļu un apķīlājot maksājumus, kuri atbildētājai pienākas no trešajām personām, tajā skaitā, naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās. Prasītājai zināmais atbildētājas norēķinu konts /IBAN A/ atvērts /Organizācija B/.

[2.2] Pieteikumā norādīts, ka atbilstoši ierakstiem Brantu pagasta zemesgrāmatā, atbildētājai piederot tikai nekustamā īpašuma /Adrese D/ domājamā puse; zemesgrāmatā neesot reģistrētas minētā īpašuma lietojuma tiesības vai jebkāds cits dokuments, kas prasītājam radītu pārliecību, ka divi īpašnieki vienosies par tādu labprātīgu īpašuma sadali, lai atbildētājas īpašumā būtu koki (cirsma), kuru drīkst izcirst. Prasītājam esot pamats uzskatīt, ka abi /Adrese E/ kopīpašnieki joprojām nav spējuši vienoties par šī īpašuma sadali vai tā lietošanas tiesībām, kas varot ietekmēt iespēju nākotnē saņemt ar labvēlīgu spriedumu noteikto prasības apmēru.

Tā kā atbildētāja laika posmā no /Datums B/ neesot izpildījusi līguma nosacījumus, celtā prasība esot pamatota un pirmsšķietami apmierināma.

Atbildētāja rīcība liecinot par to, ka tiek veiktas darbības, lai izvairītos no saistību izpildes; atbildētājai piederot tikai domājamā puse no īpašuma, kura vērtība pēc zemesgrāmatas izziņas ir 4000 LVL, līdz ar to prasītājam labvēlīga sprieduma izpilde nākotnē varot kļūt apgrūtināta vai neiespējama.

Ņemot vērā, ka jau no /Datums B/ prasītāja ir iemaksājusi atbildētājai rokasnaudu 20 000 EUR apmērā, bet atbildētāja ciršanas apliecinājumus joprojām nav izņēmusi, cirsmas pirkuma līgumu nav noslēgusi, kā rezultātā prasītājs nevarot izstrādāt cirsmu, kas, savukārt, radot prasītājam zaudējumus nesaņemtās peļņas apmērā, pieteikumā lūgtie prasības nodrošinājuma līdzekļi esot samērīgi starp pušu tiesiskajām interesēm.

[2.3] Pieteikums par prasības nodrošināšanu pamatots ar Civilprocesa likuma 137.panta pirmo daļu, 138.panta pirmo daļu un 140.panta pirmo daļu, kā arī Civillikuma 1076.pantu.

Motīvu daļa

[3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 137.pantu, tiesnesis pēc prasītāja motivēta pieteikuma var piemērot prasības nodrošināšanu, ja ir pietiekams pamats uzskatīt, ka tiesas sprieduma izpilde mantiska rakstura prasības lietā varētu kļūt apgrūtināta vai neiespējama. Tādējādi prasītājam, lūdzot nodrošināt prasību, ir jānorāda uz apstākļiem, kas liecina, ka sprieduma izpilde var kļūt apgrūtināta vai neiespējama, un jāpievieno pieteikumam šos apstākļus apliecinošus pierādījumus, savukārt tiesai, lemjot jautājumu par prasības nodrošināšanu, jāizvērtē, vai prasītājauzskats, ka iespējamā sprieduma izpilde lietā var kļūt apgrūtināta vai neiespējama, ir pamatots.

Tiesnese konstatē, ka prasība celta par naudas summas piedziņu, un tai ir mantisks raksturs; pieteikumā prasītājs ir norādījis uz apstākļiem, kas liecina, ka sprieduma izpilde prasības apmierināšanas gadījumā varētu kļūt apgrūtināta vai neiespējama.

Tādējādi prasītāja pieteikums par prasības nodrošināšanu atbilst Civilprocesa likuma 137.panta prasībām.

[4] Civilprocesa likuma 140.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pieteikumu par prasības nodrošināšanu tiesa vai tiesnesis izlemj ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc lietas ierosināšanas, iepriekš nepaziņojot atbildētājam un citiem lietas dalībniekiem. Izlemjot jautājumu par prasības nodrošināšanu, tiesa vai tiesnesis ņem vērā prasības pirmšķietamo (prima facie) formālo juridisko pamatojumu un samērīgumu starp pušu tiesiskajām interesēm. Jēdziens “pirmšķietami” nozīmē, ka tiesnesim prasības pamatotība jāvērtē pēc tiem materiāliem, kas tiesas rīcībā ir pieteikuma par prasības nodrošināšanu izlemšanas brīdī.

Atbilstoši judikatūrā norādītajam, pamats nodrošināt prasību ir tad, ja izpildās divi priekšnoteikumi: (1) celtā prasība pirmsšķietami ir pamatota un (2) pastāv pamatots risks, ka prasītājam labvēlīga sprieduma izpilde nākotnē varētu kļūt apgrūtināta vai neiespējama. Minētajiem priekšnoteikumiem ir kumulatīvs raksturs, t.i., pamats nodrošināt prasību ir tad, ja izpildās abi priekšnoteikumi. Savukārt, ja kāds no norādītajiem priekšnoteikumiem neizpildās, prasība nav nodrošināma (skat. Senāta Civillietu departamenta /Datums E/ lēmumu lietā Nr.SKC-1654).

[5] No prasības pieteikumam pievienotā /Datums B/ rokasnaudas līguma /Līgums/ atvasinājuma redzams, ka puses vienojušās par cirsmas pirkuma līguma noslēgšanu nākotnē un noteikušas tā būtiskos noteikumus, kā arī vienojušās nodrošināt šīs saistības ar rokasnaudu 20 000 EUR apmērā. No /Organizācija B/ /Datums C/ maksājuma dokumenta redzams, ka saskaņā ar minēto līgumu prasītājs samaksājis atbildētājai 20 000 EUR. No minētā izriet, ka savas ar rokasnaudas līgumu nodibinātās saistības samaksāt atbildētājai rokasnaudu prasītājs ir izpildījis.

Atbilstoši rokasnaudas līguma 7.punktam atbildētāja apņēmusies nodrošināt meža apsaimniekošanas plāna izgatavošanu un izņemt ciršanas apliecinājumus līgumā norādītajām cirsmām, kā arī noslēgt ar prasītāju cirsmas pirkuma līgumu septiņu mēnešu laikā pēc rokasnaudas līguma noslēgšanas. Minētais termiņš iestājies /Datums D/

Patreizējā procesuālajā stadijā tiesnesei nav pamata apšaubīt prasībā norādīto, ka atbildētāja nav izpildījusi savas ar rokasnaudas līgumu nodibinātās saistības līdz /Datums D/ izņemt ciršanas apliecinājumus īpašuma /Adrese A/ zemes vienībā ar kadastra apzīmējumu /Adrese C/ esošajām, rokasnaudas līguma 1.punktā norādītajām cirsmām. Līdz ar to nav bijusi iespējama arī pušu norunātā cirsmas pirkuma līguma noslēgšana.

Rokasnaudas līguma 10.punktā puses nolīgušas, ka gadījumā, ja atbildētāja neizpilda savas ar līgumu nodibinātās saistības, prasītājam ir tiesības saņemt no atbildētājas viņai iemaksāto rokasnaudu divkāršā apmērā.

Tiesnese atzīst, ka iepriekš minētais kopsakarā ar Civillikuma 1587., 1590. un 1730.panta otrās daļas regulējumu pietiekami pamato prasītāja tiesības vērsties pret atbildētāju ar prasību par rokasnaudas piedziņu divkāršā, t.i., 40 000 EUR apmērā.

Novērtējot prasības pieteikumā un pieteikumā par prasības nodrošināšanu norādītos apstākļus, kā arī pievienotos pierādījumus, ņemot vērā prasības pirmšķietamo (prima facie) formālo juridisko pamatojumu, proti, prasības priekšmetu un pamatu, tiesnese atzīst, ka prasības par parāda piedziņu apmierināšanas iespējamība ir pirmšķietami lielāka par tās noraidīšanas iespējamību. Vienlaicīgi norādāms, ka šāds prasības pirmšķietamā formāli juridiskā pamatojuma novērtējums pats par sevi nenozīmē tiesneses pārliecību par prasības pamatotību pēc būtības.

[6] Atbilstoši judikatūrā norādītajam, konstatējot, ka prasības nodrošinājums ir pieļaujams no celtās prasības pirmšķietamā formāli juridiskā pamatojuma viedokļa, ir vērtējams arī tas, vai pastāv riski iespējamā prasītājam labvēlīgā sprieduma izpildei.

[6.1] No prasības pieteikumā norādītā izriet, ka atbildētāja piedāvājusi prasītājam grozīt noslēgto rokasnaudas līgumu, atbildētājas rosinātie līguma grozījumi ietverti prasībai pievienotajā vienošanās projektā. No šī vienošanās projekta saprotams, ka ar Vidzemes rajona tiesas /Datums F/ spriedumu īpašums /Adrese D/ ticis reāli sadalīts, katram kopīpašniekam nododot reālu tā daļu, un atbildētājai esot jāsagatavo jauna meža taksācija viņas īpašumā nodotajai daļai.

Ievērojot vienošanās Nr.2 projektā norādīto, ka minētais tiesas spriedums taisīts /Datums F/, bet rokasnaudas līgumu puses slēgušas /Datums B/, t.i., 3 mēnešus vēlāk, tiesnese atzīst, ka uz rokasnaudas līguma noslēgšanas dienu atbildētājai bija jābūt zināmiem ar kopīpašuma izbeigšanu uz īpašumu /Adrese D/ saistītajiem riskiem rokasnaudas līgumā nodibināto atbildētājas saistību izpildei.

Tiesnese ņem vērā arī to, ka atbildētājas piedāvātajā vienošanās projektā vairs nav atrodams rokasnaudas līguma 7.punktā noteiktais termiņš ciršanas apliecinājumu izņemšanai.

Līdz ar to tiesnese patreizējā procesuālajā stadijā pievienojas prasītāja viedoklim, ka atbildētājas rīcība rokasnaudas līguma izpildē vērtējama kā negodprātīga.

[6.2] Lietā nav ziņu par atbildētājas materiālo stāvokli un ienākumiem, izņemot izdruku no /ZG nodalījums/, no kuras redzams, ka tajā ierakstīts nekustamais īpašums /Adrese A/ un ka atbildētājai nostiprinātas īpašuma tiesības uz šī īpašuma domājamo pusi (1/2 domājamo daļu).

No ierakstiem nekustamajam īpašumam /Adrese D/ atvērtajā /ZG nodalījums/ redzams arī tas, ka atbildētājas īpašuma tiesības uz minētā īpašuma 1/2 domājamo daļu nav nekādi apgrūtinātas. Atbilstoši Civillikuma 927., 1036. un 1037.pantam atbildētājai kā nekustamā īpašuma domājamās daļas īpašniecei ir pilnīgas varas tiesības pār savu īpašuma daļu, cita starpā, tiesības to atsavināt un apgrūtināt ar lietu tiesībām, samazinot tās vērtību. Ņemot vērā prasības summu 40 000 EUR, atbildētājai izlietojot šīs savas tiesības, pastāv risks, ka prasības apmierināšanas gadījumā sprieduma izpilde varētu būt apgrūtināta vai pat neiespējama.

[6.3] Ņemot vērā šajā lēmuma punktā norādītos apsvērumus, tiesnese atzīst, ka prasības apmierināšanas gadījumā sprieduma izpilde varētu būt apgrūtināta vai pat neiespējama, un līdz ar to – ka lietā ir konstatējams Civilprocesa likuma 137.panta pirmajā daļā noteiktais pamats prasības nodrošinājuma piemērošanai.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.panta pirmo daļu, lemjot par prasības nodrošināšanu, tiesai ir pienākums vērtēt arī samērīgumu starp pušu tiesiskajām interesēm. Šajā gadījumā samērīguma kritērijs tiek vērtēts, nosakot līdzsvaru starp prasītāja kā atbildētājas kreditora interesēm, un atbildētājas tiesiskajām interesēm gan attiecībā uz prasības nodrošināšanu kā procesuālā aizsardzības līdzekļa izmantošanu, gan izraugoties konkrētu prasības nodrošināšanas līdzekli.

Prasītājs lūdzis piemērot divus prasības nodrošinājuma līdzekļus – (1) ķīlas tiesības atzīmes ierakstīšanu prasības summas apmērā nekustamajam īpašumam /Adrese D/ atvērtajā /ZG nodalījums/ uz atbildētājai piederošo šī īpašuma domājamo pusi un (2) apķīlājot maksājumus, kuri atbildētājai pienākas no trešajām personām, tajā skaitā, naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās.

[7.1] Tiesnese konstatē, ka prasītāja norādītais prasības nodrošinājuma līdzeklis – ķīlas tiesības atzīmes ierakstīšana zemesgrāmatā – ir paredzēts Civilprocesa likuma 138.panta pirmās daļas 3.punktā un piektajā daļā, un tā mērķis ir nodrošināt prasītājam iespēju saņemt sava prasījuma apmierināšanu no nekustamā īpašuma piespiedu pārdošanā saņemtajiem naudas līdzekļiem.

Saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 46.panta ceturto daļu prasības nodrošināšanas atzīme nav šķērslis tālākai nostiprināšanai, bet piešķir ar atzīmi nodrošinātai tiesībai priekšrocību, sākot no atzīmes ierakstīšanas dienas zemesgrāmatā, un saistošu spēku pret tiem nekustama īpašuma ieguvējiem un citām personām, kuru tiesības nostiprinātas pēc atzīmes ierakstīšanas. Tādējādi prasības nodrošināšanas – ķīlas tiesības – atzīmes ierakstīšana zemesgrāmatā pati par sevi neierobežo nekustama īpašuma īpašnieka, šajā gadījumā – atbildētājas, tiesības rīkoties ar viņai piederošo nekustamā īpašuma /Adrese D/ domājamo daļu, t.sk., reģistrēt zemesgrāmatā ar Vidzemes rajona tiesas /Datums F/ spriedumu, iespējams, noteikto īpašuma /Adrese D/ reālo sadali, nedz arī lietot šo nekustamo īpašumu vai tā sadales rezultātā izveidoto atbildētājas atsevišķo īpašumu.

Tiesnese ņem vērā, ka saskaņā ar atbildētājas sastādīto vienošanās Nr.2 projektu rokasnaudas līguma 1.punktā norādītās cirsmas pirmšķietami atrodas atbildētājai nodotajā īpašuma /Adrese D/ reālajā daļā, uz ko norāda vienošanās projekta 1.2.punktā norādīto cirsmu veidu, kopplatību un nogabalu numuru atbilstība rokasnaudas līguma 1.punktā norādītajiem cirsmu veidiem, platībām un nogabalu numuriem. No minētā izriet, ka ar Vidzemes rajona tiesas /Datums F/ spriedumu atbildētājas atsevišķā īpašumā, iespējams, nodotās īpašuma /Adrese D/ reālās daļas vērtība ir vismaz 120 000 EUR, t.i., summa, par kādu puses, slēdzot rokasnaudas līgumu, novērtējušas īpašumā /Adrese D/ esošās cirsmas (rokasnaudas līguma 3.punkts).

Ņemot vērā minēto, tiesnese atzīst, ka pieteikumā norādītais prasības nodrošinājuma līdzeklis – prasības nodrošināšanas – ķīlas tiesības – atzīmes ierakstīšana nekustamajam īpašumam atvērtajā /ZG nodalījums/ uz atbildētājai piederošo nekustamā īpašuma /Adrese D/ 1/2 domājamo daļu prasības summas 40 000 EUR apmērā, ir samērīgs ar pušu tiesiskajām interesēm. Proti, šis prasības nodrošinājuma līdzeklis no vienas puses pilnībā nodrošina prasītāja interesi prasītājam labvēlīga sprieduma gadījumā saņemt no atbildētājas tiesas piedzīto summu, bet no otras puses – neliedz atbildētājai rīkoties ar nekustamo īpašumu un to lietot.

[7.2] Lai arī prasītāja norādītais prasības nodrošinājuma līdzeklis – atbildētājai pienākošos maksājumu un atbildētājas naudas līdzekļu apķīlāšana – ir paredzēts Civilprocesa likuma 138.panta pirmās daļas 6.punktā, tomēr tiesnese neatrod pamatu šī prasības nodrošinājuma līdzekļa piemērošanai.

Tiesneses ieskatā, pie apstākļiem, kad nekustamā īpašuma /Adrese D/ domājamās puses vai tā reālas sadales rezultātā izveidotā, atbildētājas atsevišķā īpašumā nodotās šī īpašuma reālās daļas vērtība pilnībā nodrošina prasītāja interesi prasītājam labvēlīga sprieduma gadījumā saņemt apmierinājumu no nekustamā īpašuma, atbildētājai pienākošos maksājumu un atbildētājas naudas līdzekļu apķīlāšana būtu nesamērīga.

[8] Pamatojoties uz iepriekš šajā lēmumā norādītajiem tiesneses secinājumiem, ka prasītāja celtā prasība ir pirmšķietami pamatota, ka prasības apmierināšanas gadījumā sprieduma izpilde var būt apgrūtināta vai pat neiespējama un ka prasītāja lūgtais prasības nodrošināšanas līdzeklis – ķīlas tiesības atzīmes ierakstīšana zemesgrāmatā – ir samērīgs ar pušu tiesiskajām interesēm, tiesnese atzīst, ka prasītāja pieteikums par prasības nodrošināšanu ir pamatots un apmierināms daļā par minētā nodrošinājuma līdzekļa piemērošanu, bet noraidāms daļā par atbildētājai pienākošos maksājumu un atbildētājas naudas līdzekļu apķīlāšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 138.panta astoto daļu, apmierinot pieteikumu par prasības nodrošināšanu, lēmumā norāda summu, līdz kurai sniedzas nodrošinājums, bet tā nedrīkst būt lielāka par prasības summu.

Saskaņā ar prasības pieteikumā norādīto prasības summa ir 40 000 EUR, attiecīgi prasības nodrošināšanas – ķīlas tiesības – atzīme zemesgrāmatā ierakstāma prasības summas 40 000 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa 142.panta trešo daļu prasītājam izsniedzams lēmuma eksemplārs ar uzrakstu, ka lēmums izsniegts atzīmes ierakstīšanai zemesgrāmatā.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.panta otro daļu, apmierinot pieteikumu par prasības nodrošināšanu, tiesa vai tiesnesis var uzdot prasītājam nodrošināt zaudējumus, kas atbildētājam varētu rasties sakarā ar prasības nodrošināšanu, iemaksājot noteiktu naudas summu tiesu izpildītāja depozīta kontā.

Ņemot vērā, ka ar šo lēmumu piemērotais prasības nodrošinājuma līdzeklis – prasības nodrošināšanas – ķīlas tiesības – atzīmes ierakstīšana zemesgrāmatā pati par sevi neierobežo atbildētājas tiesības rīkoties ar viņai piederošo nekustamā īpašuma /Adrese D/ domājamo daļu un lietot minēto nekustamo īpašumu, tiesnese nesaskata risku, ka prasības nodrošināšana varētu radīt atbildētājai kādus zaudējumus, un līdz ar to – arī pamatu uzdot prasītājam nodrošināt zaudējumus, kas atbildētājai varētu rasties sakarā ar prasības nodrošināšanu.

[10] Tiesnese izskaidro, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 140.panta noteikumiem pusēm ir tiesības vērsties tiesā ar pieteikumu par piemērotā prasības nodrošinājuma līdzekļa aizstāšanu vai atcelšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un Civilprocesa likuma 43.[1], 141., 229., 230., 441. un 442.pantu, tiesnese

nolēma:

1. Apmierināt daļēji /Organizācija C/, reģistrācijas Nr./Organizācija D/, pieteikumu par prasības nodrošināšanu civillietā Nr.C71188425 */Organizācija A/ prasībā pret /Persona A/ par rokasnaudas piedziņu divkāršā apmērā.*

2. Ierakstīt prasības nodrošināšanas – ķīlas tiesības – atzīmi 40 000 EUR (četrdesmit tūkstoši euro) apmērā nekustamajam īpašumam /Adrese A/, kadastra numurs /Adrese C/, atvērtajā /ZG nodalījums/ uz /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, piederošo minētā īpašuma 1/2 (vienu otro) domājamo daļu.

3. Noraidīt pieteikumu daļā par prasības nodrošināšanas līdzekļa – /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, no trešajām personām pienākošos maksājumu, tajā skaitā, naudas līdzekļu kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās, apķīlāšanu.

4. Lēmums daļā, ar kuru pieteikums apmierināts, nav pārsūdzams un ir izpildāms nekavējoties.

Lēmumu daļā, ar kuru pieteikums noraidīts, var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 dienu laikā no lēmuma nosūtīšanas dienas, iesniedzot blakus sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Par blakus sūdzības iesniegšanu maksājama drošības nauda 70 EUR (septiņdesmit euro) Tiesu administrācijai, reģistrācijas Nr.90001672316, atvērtajā Valsts kases kontā /IBAN B/.

Tiesnese Evita Kaužēna